

Środa, 15 lutego 2017 r.

P8_TA(2017)0038

Europejski semestr na rzecz koordynacji polityki gospodarczej: roczna analiza wzrostu gospodarczego na rok 2017

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 lutego 2017 r. w sprawie europejskiego semestru na rzecz koordynacji polityki gospodarczej: roczna analiza wzrostu gospodarczego na rok 2017 (2016/2306(INI))

(2018/C 252/14)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), w szczególności jego art. 121 ust. 2, art. 126, art. 136 i protokół nr 12 w sprawie procedury dotyczącej nadmiernego deficytu ,
- uwzględniając Protokół nr 1 w sprawie roli parlamentów narodowych w Unii Europejskiej,
- uwzględniając Protokół nr 2 w sprawie stosowania zasad pomocniczości i proporcjonalności,
- uwzględniając Traktat o stabilności, koordynacji i zarządzaniu w unii gospodarczej i walutowej (TSCG),
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1175/2011 z dnia 16 listopada 2011 r. zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 1466/97 w sprawie wzmocnienia nadzoru pozycji budżetowych oraz nadzoru i koordynacji polityk gospodarczych ⁽¹⁾,
- uwzględniając dyrektywę Rady 2011/85/UE z dnia 8 listopada 2011 r. w sprawie wymogów dla ram budżetowych państw członkowskich ⁽²⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1174/2011 z dnia 16 listopada 2011 r. w sprawie środków egzekwowania korekty nadmiernych zakłóceń równowagi makroekonomicznej w strefie euro ⁽³⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) nr 1177/2011 z dnia 8 listopada 2011 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1467/97 w sprawie przyspieszenia i wyjaśnienia procedury nadmiernego deficytu ⁽⁴⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1176/2011 z dnia 16 listopada 2011 r. w sprawie zapobiegania zakłóceniom równowagi makroekonomicznej i ich korygowania ⁽⁵⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1173/2011 z dnia 16 listopada 2011 r. w sprawie skutecznego egzekwowania nadzoru budżetowego w strefie euro ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 306 z 23.11.2011, s. 12.

⁽²⁾ Dz.U. L 306 z 23.11.2011, s. 41.

⁽³⁾ Dz.U. L 306 z 23.11.2011, s. 8.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 306 z 23.11.2011, s. 33.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 306 z 23.11.2011, s. 25.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 306 z 23.11.2011, s. 1.

Środa, 15 lutego 2017 r.

- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 473/2013 z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie wspólnych przepisów dotyczących monitorowania i oceny projektów planów budżetowych oraz zapewnienia korekty nadmiernego deficytu w państwach członkowskich należących do strefy euro ⁽¹⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 472/2013 z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie wzmocnienia nadzoru gospodarczego i budżetowego nad państwami członkowskimi należącymi do strefy euro dotkniętymi lub zagrożonymi poważnymi trudnościami w odniesieniu do ich stabilności finansowej ⁽²⁾,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 15 stycznia 2016 r. na temat rocznej analizy wzrostu gospodarczego na 2016 r.,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 8 marca 2016 r. na temat sprawozdania za rok 2015 dotyczącego stabilności budżetowej,
- uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej z 17–18 marca 2016 r.,
- uwzględniając oświadczenie Eurogrupy z dnia 9 września 2016 r. w sprawie wspólnych zasad dotyczących poprawienia alokacji wydatków,
- uwzględniając sprawozdanie roczne EBC z 2015 r.,
- uwzględniając europejskie prognozy gospodarcze Komisji Europejskiej na jesień 2016 r. z dnia 9 listopada 2016 r.,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 13 stycznia 2015 r. „Optymalne wykorzystanie elastyczności przewidzianej w obowiązujących postanowieniach paktu stabilności i wzrostu” (COM(2015)0012),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 16 listopada 2016 r. pt. „Roczna analiza wzrostu gospodarczego na 2017 r.” (COM(2016)0725),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 16 listopada 2016 r. w sprawie zalecenia dotyczącego zalecenia Rady w sprawie polityki gospodarczej w strefie euro (COM(2016)0726),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 16 listopada 2016 r. „W kierunku pozytywnego kursu polityki budżetowej w strefie euro” (COM(2016)0727),
- uwzględniając sprawozdanie Komisji z dnia 16 listopada 2016 r. pt. „Sprawozdanie przedkładane w ramach mechanizmu ostrzegania na 2017 r.” (COM(2016)0728),
- uwzględniając debatę z parlamentami narodowymi w kontekście europejskiego tygodnia parlamentarnego 2017,
- uwzględniając sprawozdanie w sprawie dokończenia budowy europejskiej unii gospodarczej i walutowej („sprawozdanie pięciu przewodniczących”),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 21 października 2015 r. w sprawie działań na rzecz dokończenia budowy unii gospodarczej i walutowej (COM(2015)0600),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 24 czerwca 2015 r. w sprawie przeglądu ram zarządzania gospodarczego: sytuacja obecna i wyzwania ⁽³⁾;
- uwzględniając sprawozdanie roczne Eurofoundu za 2015 r. dotyczące Europejskiego Obserwatorium Restrukturyzacji,

⁽¹⁾ Dz.U. L 140 z 27.5.2013, s. 11.

⁽²⁾ Dz.U. L 140 z 27.5.2013, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. C 407 z 4.11.2016, s. 86.

Środa, 15 lutego 2017 r.

- uwzględniając komunikat przywódców grupy G-20 ze szczytu w Hangzhou, który odbył się w dniach 4–5 września 2016 r.,
  - uwzględniając oświadczenie prezesa EBC na 34. posiedzeniu Międzynarodowego Komitetu Walutowego i Finansowego, które odbyło się w dniu 7 października 2016 r.,
  - uwzględniając porozumienie COP 21 przyjęte na konferencji klimatycznej w Paryżu w dniu 12 grudnia 2015 r.,
  - uwzględniając rezolucję Komitetu Regionów w sprawie europejskiego semestru w 2016 r. i rocznej analizy wzrostu gospodarczego na 2017 r. (z dnia 12 października 2016 r.),
  - uwzględniając sprawozdanie roczne za rok 2015/2016 w sprawie europejskich MŚP,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 sierpnia 2016 r. dotyczące wdrożenia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/7/EU z dnia 16 lutego 2011 r. w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych (COM(2016)0534),
  - uwzględniając art. 52 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej oraz opinie Komisji Budżetowej, Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności oraz Komisji Rozwoju Regionalnego (A8-0039/2017),
- A. mając na uwadze, że powolne ożywienie i wzrost gospodarczy w Unii Europejskiej mają umiarkowane tempo, aczkolwiek są nierównomierne w poszczególnych państwach członkowskich;
- B. mając na uwadze, że w 2016 r. prognozowany przez Komisję wzrost realnego PKB wyniesie 1,8 % dla UE i 1,7 % dla strefy euro, a w 2017 r. odpowiednio 1,6 % i 1,7 %, a dług publiczny w 2016 r. ma wynieść 86,0 % w UE oraz 91,6 % w strefie euro; mając na uwadze, że deficyt w strefie euro ma wynieść 1,7 % PKB w 2016 r. oraz 1,5 % w latach 2017 i 2018;
- C. mając na uwadze, że wydatki konsumentów są obecnie główną siłą napędową wzrostu gospodarczego i oczekuje się, że sytuacja ta utrzyma się w 2017 r.; mając na uwadze, że mimo to Europa wciąż wykazuje znaczną „lukę inwestycyjną”, ponieważ inwestycje pozostają na poziomie znacznie niższym, niż miało to miejsce przed kryzysem;
- D. mając na uwadze, że wskaźnik zatrudnienia w UE rośnie, choć nierównomiernie i w niedostatecznym tempie, co doprowadziło do obniżenia bezrobocia w strefie euro do 10,1 % w 2016 r., ale w stopniu niewystarczającym dla znaczącego ograniczenia bezrobocia młodzieży i bezrobocia długotrwałego;
- E. mając na uwadze, że to ożywienie na rynkach pracy oraz wzrost gospodarczy są nierównomierne w państwach członkowskich i nadal niepewne, oraz mając na uwadze, że potrzebne jest promowanie pozytywnej konwergencji w UE;
- F. mając na uwadze, że wzrost gospodarczy w znacznym stopniu bazował na niekonwencjonalnych politykach pieniężnych, które nie mogą być realizowane bez końca; mając na uwadze, że potwierdza to apel o trójtorowe podejście polityczne dotyczące pro wzrostowych inwestycji, zrównoważonych reform strukturalnych oraz odpowiedzialnych finansów publicznych poprzez pełną i spójną realizację paktu stabilności i wzrostu we wszystkich państwach członkowskich, przy pełnym poszanowaniu jego obowiązujących klauzul elastyczności;
- G. mając na uwadze, że niektóre państwa członkowskie wciąż mają bardzo wysoki dług prywatny i publiczny, przekraczający próg 60 % PKB ustalony w ramach paktu stabilności i wzrostu;
- H. mając na uwadze, że w wyniku oceny projektów planów budżetowych państw strefy euro na 2017 r. Komisja uznała, że żaden projekt planu budżetowego na 2017 r. nie prezentuje szczególnie poważnego uchybienia wobec zasad paktu stabilności i wzrostu, jednak w kilku przypadkach planowane dostosowania podatkowe nie spełniają – lub istnieje ryzyko, że nie będą spełniać – wymogów paktu stabilności i wzrostu;
- I. mając na uwadze, że w wyniku dokonanych przez Komisję ocen projektów planów budżetowych państw członkowskich strefy euro na 2017 r. stwierdzono, iż tylko dziewięć państw członkowskich spełnia wymogi określone w ramach paktu stabilności i wzrostu;

Środa, 15 lutego 2017 r.

- J. mając na uwadze, że długotrwałe zrównoważenie finansów publicznych państw członkowskich UE jest kwestią niepokojącą z punktu widzenia solidarności międzypokoleniowej;
- K. mając na uwadze, że na wielkość długu publicznego mogą mieć wpływ zarówno zobowiązania warunkowe, jak i zobowiązania ukryte;
- L. mając na uwadze, że niektóre państwa członkowskie odnotowują bardzo wysokie nadwyżki na rachunku obrotów bieżących, a zaburzenia równowagi makroekonomicznej nadal są w Europie bardzo duże;
- M. mając na uwadze, że UE potrzebuje istotnych wysiłków inwestycyjnych ze źródeł prywatnych i publicznych, zwłaszcza w obszarze edukacji, badań, ICT oraz innowacji, a także nowych miejsc pracy, przedsięwzięć gospodarczych i firm, w celu zrealizowania potencjału wzrostu gospodarczego i zlikwidowania obecnej „luki inwestycyjnej”, w której to sytuacji poziom inwestycji jest znacznie niższy od poziomu notowanego przed kryzysem; mając na uwadze, że niezbędna jest do tego zwłaszcza poprawa otoczenia regulacyjnego;
- N. mając na uwadze, że w wielu państwach członkowskich wysoki poziom kredytów zagrożonych nadal stanowi poważne wyzwanie; mając na uwadze postępujący stopniowy wzrost akcji kredytowej, który jednak nadal utrzymuje się na poziomie niższym niż przed kryzysem;
- O. mając na uwadze, że w celu poprawy niewystarczającego poziomu globalnej konkurencyjności UE i pobudzenia w niej wzrostu gospodarczego konieczne jest lepsze wdrożenie zestawu nowych strategii politycznych, inteligentnych reform strukturalnych w państwach członkowskich oraz dokończenie budowy jednolitego rynku;
- P. mając na uwadze, że w gospodarkach o bardziej represyjnych przepisach dotyczących upadłości potencjalny wzrost gospodarczy ulega obniżeniu pod względem wartości dodanej i zatrudnienia, w związku z czym wszystkie państwa członkowskie powinny w pełni wdrożyć zasadę drugiej szansy określoną w programie Small Business Act;
- Q. mając na uwadze, że konkurencyjność Europy zależy również w znacznym stopniu od elementów pozacenowych związanych z możliwościami w zakresie innowacji, technologii i organizacji, a nie tylko od cen, kosztów i płac;
- R. mając na uwadze, że dyrektywę w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach opracowano z myślą o wsparciu przedsiębiorstw, które ponoszą wysokie koszty lub są zagrożone bankructwem z powodu opóźnień w płatnościach ze strony przedsiębiorstw prywatnych i publicznych; mając na uwadze, że zewnętrzna ocena ex-post ujawniła, iż w ponad połowie wszystkich państw członkowskich nadal nie przestrzega się 30-dniowego terminu płatności, co jest obowiązkowe w świetle prawa; mając na uwadze, że w sprawozdaniu stwierdzono, iż w ramach programów dostosowania państwa członkowskie napotykały trudności ze stosowaniem dyrektywy w przypadku, gdy szybką spłatę bieżących rachunków należy zrównoważyć w kontekście spłaty zadłużenia skumulowanego;
1. z zadowoleniem przyjmuje przygotowaną przez Komisję roczną analizę wzrostu gospodarczego na 2017 r., w której ponownie potwierdzono strategię pozytywnego sprzężenia zwrotnego inwestycji prywatnych i publicznych, zrównoważonych pod względem społecznym reform strukturalnych i odpowiedzialnych finansów publicznych, i apeluje o lepszą implementację tego zestawu polityk; zgadza się, że aby wesprzeć ożywienie gospodarcze – mając na celu osiągnięcie wzrostu gospodarczego i zwiększenie zatrudnienia – konieczne są szybsze postępy w zakresie przyjmowania reform zgodnie z zaleceniami dla poszczególnych krajów; ubolewa w związku z tym nad bardzo niskim tempem wdrażania zaleceń dla poszczególnych krajów, które obniżyło się z 11 % w 2012 r. do zaledwie 4 % w 2015 r.; podkreśla, że państwa członkowskie będą musiały wzmocnić wysiłki na rzecz reform, jeżeli chcą powrócić na ścieżkę wzrostu gospodarczego i tworzyć miejsca pracy; popiera decyzję Komisji, zgodnie z którą za swój priorytet uznała ona wzrost zatrudnienia, wzrost gospodarczy i inwestycje na rzecz Unii;
2. zauważa obecne nadmierne uzależnienie od polityki monetarnej Europejskiego Banku Centralnego i stwierdza, że sama polityka monetarna nie wystarcza do pobudzenia wzrostu gospodarczego, jeżeli brakuje inwestycji i zrównoważonych reform strukturalnych;
3. zgadza się z Komisją co do tego, że strefa euro musiałaby w coraz większym stopniu opierać się na popycie krajowym; uważa, że silniejszy popyt wewnętrzny byłby lepszy dla trwałego wzrostu strefy euro;
4. odnotowuje, że wzrost gospodarczy w 2016 r. jest dodatni i ma umiarkowane tempo, przewyższające poziom sprzed kryzysu, jednak zauważa też, że umiarkowany wzrost należy postrzegać w kontekście nadzwyczajnej polityki pieniężnej oraz że utrzymuje się on na niskim i niejednakowym poziomie w poszczególnych państwach członkowskich; z zaniepokojeniem odnotowuje, że tempo wzrostu PKB i wydajności jest dalekie od wykorzystania swojego pełnego potencjału, oraz że w związku z tym nie można popadać w samozadowolenie i że to umiarkowane ożywienie wymaga nieustannych wysiłków, jeżeli ma prowadzić do uzyskania większej odporności poprzez wyższy wzrost i zwiększenie zatrudnienia;

Środa, 15 lutego 2017 r.

5. zauważa, że referendum w Zjednoczonym Królestwie wywołało niepewność w europejskiej gospodarce i na rynkach finansowych; odnotowuje, że wynik ostatnich wyborów prezydenckich w Stanach Zjednoczonych Ameryki wywołał niepewność polityczną, która – jak się oczekuje – wpłynie na europejską gospodarkę, i to nie tylko pod względem międzynarodowych stosunków handlowych;
6. z zaniepokojeniem odnotowuje sprzeciw wobec globalizacji i wzrost protekcyjizmu;
7. jest zdania, że choć przeciętnie bezrobocie stopniowo maleje, a współczynniki aktywności zawodowej rosną, to w wielu państwach członkowskich nadal utrzymują się wyzwania strukturalne; zauważa, że stopa bezrobocia długotrwałego i stopa bezrobocia młodzieży utrzymują się na wysokim poziomie; podkreśla, że włączające polityki rynku pracy, w pełni respektujące dialog społeczny, są w zainteresowanych państwach członkowskich niezbędne, aby zająć się problemem tych strukturalnych niedociągnięć;
8. podkreśla, że stopa inwestycji w UE i w strefie euro jest nadal znacznie niższa niż przed kryzysem; uważa, że tę „lukę inwestycyjną” należy wyeliminować, korzystając ze środków prywatnych i publicznych, oraz podkreśla, że tylko ukierunkowane inwestycje publiczne i prywatne mogą przynieść widoczne rezultaty w krótkim czasie i w odpowiedniej skali; zgadza się z Komisją, że niskie koszty finansowania wspomagają wczesną koncentrację inwestycji, zwłaszcza w obszarze infrastruktury;

Inwestycje

9. zgadza się z Komisją co do tego, że dostęp do finansowania i wzmocnienie jednolitego rynku mają zasadnicze znaczenie dla innowacyjności i rozwoju przedsiębiorstw; podkreśla, że nowe wymogi dotyczące kapitału i płynności są konieczne, by zwiększyć odporność sektora bankowego, lecz nie powinny one ograniczać zdolności banków do kredytowania realnej gospodarki; uważa, że należy włożyć więcej wysiłku w ułatwienie MŚP dostępu do finansowania; wzywa w związku z tym Komisję do wzmocnienia wysiłków na rzecz poprawy warunków finansowania;
10. podkreśla, że niezwykle ważne są inwestycje prywatne i publiczne w kapitał ludzki i infrastrukturę; uważa, że istnieje duża potrzeba ułatwienia inwestycji w takich dziedzinach jak edukacja, innowacje oraz badania naukowe i rozwój, które są kluczowymi czynnikami decydującymi o wzroście konkurencyjności gospodarki europejskiej;
11. z zadowoleniem przyjmuje propozycję Komisji, by przedłużyć okres funkcjonowania Europejskiego Funduszu na rzecz Inwestycji Strategicznych (EFIS) i podwoić jego kwotę; podkreśla, że w celu osiągnięcia celów wyznaczonych w rozporządzeniu należy znacząco zwiększyć zasięg geograficzny i sektorowy; podkreśla, że EFIS powinien również przyciągać środki finansowe na projekty o wymiarze transgranicznym, zrównoważone w skali całej Unii; podkreśla znaczenie lepszej koordynacji między państwami członkowskimi, Komisją oraz Europejskim Centrum Doradztwa Inwestycyjnego;
12. wzywa państwa członkowskie i Komisję do przyspieszenia i maksymalizacji stosowania europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych w celu wykorzystania wszystkich wewnętrznych czynników stymulujących wzrost gospodarczy i promowania pozytywnej konwergencji;
13. zauważa, że wiarygodny system finansowy i jego instytucje mają kapitalne znaczenie dla przyciągnięcia inwestycji i wzrostu w europejskiej gospodarce; podkreśla, że bezpieczeństwo i stabilność w obecnym systemie finansowym zwiększyły się w porównaniu z ich poziomem sprzed kryzysu; zauważa jednakowoż, że niektóre pałace kwestie, takie jak pakiet zagrożonych kredytów skumulowanych w trakcie kryzysu finansowego, pozostają nierozwiązane;
14. podkreśla, że w pełni funkcjonująca unia rynków kapitałowych może w dłuższej perspektywie zapewnić alternatywne finansowanie dla MŚP, stanowiąc uzupełnienie finansowania z sektora bankowego, i przyczynić się do większego zróżnicowania źródeł finansowania całej gospodarki; apeluje do Komisji o przyspieszenie prac nad unią rynków kapitałowych w celu utworzenia systemu bardziej efektywnej alokacji kapitału na obszarze UE, zwiększenia pojemności unijnych rynków kapitałowych, zwiększenia zróżnicowania dla inwestorów, pobudzenia inwestycji długoterminowych i pełnego wykorzystania innowacyjnych unijnych instrumentów finansowych, których zadaniem jest ułatwienie MŚP dostępu do rynków kapitałowych; podkreśla, że dokończenie budowy unii rynków kapitałowych nie powinno podważać dotychczasowych osiągnięć, lecz powinno dążyć do przyniesienia jak największych korzyści europejskim obywatelom;
15. podkreśla potrzebę zwiększenia finansowania inwestycji; apeluje o sprawnie funkcjonujący system finansowy, w którym dzięki większej stabilności i istniejącym instytucjom transgranicznym możliwe będzie łatwiejsze osiągnięcie płynności i pełnienie funkcji animatorów rynku, co dotyczy w szczególności małych i średnich przedsiębiorstw; zwraca też w tym kontekście uwagę na fakt, że szybko rozwijające się przedsiębiorstwa mają trudności z dostępem do środków finansowych; wzywa Komisję do wskazania i wdrożenia projektów wspierających i przyciągających inwestycje rynkowe na rzecz tych przedsiębiorstw; podkreśla, że reformy obejmujące strukturę bankową nie mogą przeszkadzać w osiągnięciu płynności;

Środa, 15 lutego 2017 r.

16. zachęca do kompleksowego i stopniowego dokończenia budowy unii bankowej i rozwijania unii rynków kapitałowych, mając na celu zwiększenie odporności w sektorze bankowym, przyczynienie się do stabilności finansowej, stworzenie stabilnego otoczenia dla inwestycji i wzrostu oraz uniknięcie fragmentaryzacji rynku finansowego strefy euro; podkreśla w tym kontekście zasadę odpowiedzialności i zaznacza, że należy unikać pokus nadużycia, zwłaszcza mając na celu ochronę obywateli; wzywa do poszanowania obowiązujących wspólnych przepisów;

17. podkreśla, że inwestycje publiczne i prywatne mają kluczowe znaczenie dla umożliwienia przejścia do gospodarki niskoemisyjnej i o obiegu zamkniętym; przypomina o zobowiązaniach Unii Europejskiej, podjętych w szczególności na mocy porozumienia paryskiego, do finansowania wdrażania czystych technologii, zwiększania udziału energii ze źródeł odnawialnych i efektywności energetycznej oraz ogólnego obniżenia emisji gazów cieplarnianych;

18. zaznacza, że rzetelne inwestycje wymagają stabilnego otoczenia regulacyjnego, które umożliwi zwrot z inwestycji; uważa, że przewidywalne zasady, wydajna i przejrzysta administracja publiczna, skuteczne systemy prawne, równe warunki działania i zmniejszone obciążenie administracyjne są kluczowymi czynnikami przyciągającymi inwestycje; podkreśla, że 40 % zaleceń dla poszczególnych krajów na 2016 r. odnosi się do przeszkód w inwestycjach, które mogą zostać wyeliminowane z pomocą władz lokalnych i regionalnych; wzywa też Komisję, by w oparciu o zaproszenie do zgłaszania uwag na temat ram regulacyjnych UE dotyczących usług finansowych podjęła działania ograniczające biurokrację, upraszczające przepisy oraz poprawiające warunki finansowania;

19. dostrzega, że istnieją niewykorzystane możliwości wzrostu wydajności i inwestycji, które mogą przynieść rezultaty, jeśli zasady jednolitego rynku będą w pełni egzekwowane, a rynki produktów i usług zostaną lepiej zintegrowane; przypomina znaczenie zaleceń dla poszczególnych krajów, jeśli chodzi o wskazywanie kluczowych obszarów działań w państwach członkowskich;

20. zgadza się z Komisją co do tego, że w debacie publicznej nie zawsze są doceniane korzyści z handlu i podkreśla, że handel międzynarodowy może być ważnym źródłem miejsc pracy dla Europejczyków i jednym z kluczowych czynników przyczyniających się do wzrostu gospodarczego; przypomina, że obecnie ponad 30 milionów miejsc pracy jest związanych z eksportem z UE; podkreśla, że międzynarodowe umowy handlowe nie powinny podważać europejskich standardów regulacyjnych, społecznych i środowiskowych, lecz raczej wzmacniać standardy globalne;

21. zauważa z niepokojem, że udział UE w globalnych przepływach bezpośrednich inwestycji zagranicznych znacząco się obniżył od czasu kryzysu; apeluje do Komisji i państw członkowskich o wzmoczenie wysiłków ukierunkowanych na poprawę środowiska biznesowego dla inwestycji, między innymi przez pełne wdrożenie i egzekwowanie przepisów dotyczących jednolitego rynku UE; zgadza się co do tego, że szybsze postępy w zakresie przyjmowania zrównoważonych reform strukturalnych zgodnie z zaleceniami dla poszczególnych krajów są konieczne dla zwiększenia konkurencyjności UE, promowania warunków sprzyjających przedsiębiorstwom (zwłaszcza MŚP) i inwestycjom oraz osiągnięcia wzrostu gospodarczego i zwiększenia zatrudnienia, a także wspierania pozytywnej konwergencji między państwami członkowskimi;

22. podkreśla z mocą konieczność zabezpieczenia długoterminowych zdolności inwestycyjnych instytucji finansowych, rentowności oszczędności o niskim poziomie ryzyka i długoterminowych produktów emerytalnych, aby nie narazić na szwank zrównoważonego charakteru oszczędności i świadczeń emerytalno-rentowych obywateli europejskich;

23. podkreśla, że uzupełnieniem reform strukturalnych muszą być długoterminowe inwestycje w edukację, badania naukowe, innowacje i kapitał ludzki, zwłaszcza w kształcenie i szkolenie mające na celu wyuczenie nowych umiejętności i dostarczenie wiedzy; uważa, że partnerstwa między podmiotami kształtującymi politykę, ustawodawcami, badaczami, producentami i innowatorami można również uważać za narzędzie promowania inwestycji i zapewniania inteligentnego i zrównoważonego wzrostu, uzupełniające programy inwestycyjne;

Reformy strukturalne

24. zgadza się co do tego, że zrównoważone reformy strukturalne rynków produktów i usług, a także rynku pracy sprzyjającego włączeniu społecznemu, rynku zdrowia, rynku mieszkaniowego i rynku emerytur nadal są jednym z priorytetów w państwach członkowskich, służąc skutecznemu wspieraniu ożywienia gospodarczego, zwalczaniu wysokiego bezrobocia, zwiększaniu konkurencyjności, uczciwej konkurencji i potencjału wzrostu oraz poprawie efektywności systemów badań i innowacji, bez osłabiania praw pracowników, ochrony konsumentów lub norm środowiskowych;

Środa, 15 lutego 2017 r.

25. uważa, że dobrze funkcjonujące i wydajne rynki pracy, w połączeniu z odpowiednim poziomem ochrony socjalnej i dialogiem, pokazały, że są w stanie szybciej przezwyciężyć skutki pogorszenia koniunktury gospodarczej; wzywa państwa członkowskie, by zmniejszyły segmentację rynków pracy, zwiększyły współczynnik aktywności zawodowej oraz doskonalily umiejętności, między innymi przez położenie większego nacisku na szkolenie i uczenie się przez całe życie w celu zwiększenia możliwości zatrudnienia i produktywności pracowników; zauważa, że niektóre państwa członkowskie wciąż potrzebują poważnych reform, aby uczynić swoje rynki pracy bardziej odpornymi i bardziej sprzyjającymi włączeniu społecznemu;

26. podkreśla znaczenie, jakie wszczęcie lub kontynuowanie wdrażania spójnych i zrównoważonych reform strukturalnych ma dla stabilności w perspektywie średnio- i długoterminowej; podkreśla, że UE i jej państwa członkowskie nie mogą konkurować tylko pod względem kosztów ogólnych lub kosztów pracy, lecz muszą w większym zakresie inwestować w badania, innowacje i rozwój, edukację i umiejętności oraz efektywne gospodarowanie zasobami, zarówno na szczeblu krajowym, jak i europejskim;

27. jest zaniepokojony wpływem zmian demograficznych, uwarunkowanych m.in. niskimi współczynnikami urodzeń, starzeniem się społeczeństw, emigracją, na finanse publiczne i trwały wzrost; wskazuje w szczególności na wpływ starzejących się społeczeństw na systemy emerytalne i systemy opieki zdrowotnej w UE; zauważa, że – z uwagi na odmienne struktury demograficzne – skutki tych zmian będą się różnić w poszczególnych państwach członkowskich, lecz ostrzega, że już teraz możliwe do przewidzenia koszty finansowania będą miały znaczący wpływ na finanse publiczne;

28. przypomina, że ważnym czynnikiem zapewniania stabilności systemów emerytalnych jest osiągnięcie i utrzymanie wysokiego wskaźnika zatrudnienia; w związku z tym wskazuje również na znaczenie, jakie ma lepsze wykorzystanie umiejętności migrantów dla dostosowania się do potrzeb rynku pracy;

29. odnotowuje, że państwa członkowskie wydają obecnie od 5 do 11 % swojego PKB na opiekę zdrowotną, a według oczekiwań odsetek ten znacznie wzrośnie w nadchodzących dekadach z powodu zmian demograficznych; wzywa Komisję, aby skoncentrowała działania na tym, aby zapewnić racjonalne wydatki na opiekę zdrowotną i powszechny dostęp do niej w drodze współpracy i wymiany najlepszych praktyk na poziomie UE i przez uwzględnienie stabilności systemów opieki zdrowotnej wysokiej jakości w zleceniach dla poszczególnych krajów;

30. zachęca Komisję do publikowania regularnych ocen stabilności budżetowej dla każdego państwa członkowskiego, uwzględniających wszystkie czynniki charakterystyczne dla poszczególnych krajów, takie jak rozwój demograficzny, oraz warunkowe, ukryte i inne pozabudżetowe zobowiązania, które wpływają na stabilność finansów publicznych; zaleca włączenie tych sprawozdań do rocznych sprawozdań krajowych; sugeruje, aby Komisja opracowała wskaźnik oceniający wpływ finansów publicznych i budżetów rocznych państw członkowskich na przyszłe pokolenia, z uwzględnieniem przyszłych zobowiązań i ukrytych zobowiązań budżetowych; zgadza się, że należy ograniczyć obciążenie administracyjne związane z tymi ocenami;

31. z aprobatą przyjmuje fakt, że – przeciętnie – bezrobocie młodzieży spada, choć nadal pozostaje zbyt wysokie; odnotowuje, że wciąż utrzymują się poważne różnice pomiędzy państwami członkowskimi, co wymaga dalszych reform, aby ułatwić młodym ludziom wejście na rynek pracy i tym samym zapewnić sprawiedliwość międzypokoleniową; w związku z tym podkreśla znaczenie gwarancji dla młodzieży i wzywa do dalszego unijnego finansowania tego ważnego programu; zgadza się z Komisją, że potrzebne są intensywniejsze działania po stronie państw członkowskich w celu zwalczania bezrobocia młodzieży, zwłaszcza przez zwiększenie skuteczności gwarancji dla młodzieży;

32. podkreśla znaczenie odpowiedzialnej i sprzyjającej wzrostowi dynamiki płac, zapewniającej dobry poziom życia, powiązanej z wydajnością i uwzględniającej konkurencyjność, a także znaczenie skutecznego dialogu społecznego dla dobrze funkcjonującej społecznej gospodarki rynkowej;

33. zgadza się co do tego, że opodatkowanie musi sprzyjać inwestycjom i tworzeniu miejsc pracy; apeluje o reformy opodatkowania z myślą o rozwiązaniu problemu wysokiego obciążenia podatkowego pracy w Europie, usprawnieniu poboru podatków, zwalczaniu unikania opodatkowania i uchylania się od opodatkowania oraz o uproszczeniu systemów podatkowych w Europie i uczynieniu ich sprawliwymi i skuteczniejszymi; podkreśla potrzebę lepszej koordynacji praktyk administracyjnych w dziedzinie opodatkowania; apeluje o większą przejrzystość między państwami członkowskimi w dziedzinie opodatkowania osób prawnych;

Odpowiedzialność budżetowa i struktura finansów publicznych

34. odnotowuje, iż Komisja uważa, że stabilność budżetowa pozostaje priorytetem, a wyzwania zmniejszyły się od czasu szczytowego punktu kryzysu i w perspektywie krótkoterminowej mogą one nie stanowić istotnego źródła ryzyka dla strefy euro jako całości;

Środa, 15 lutego 2017 r.

35. zauważa również, że według Komisji wyzwania utrzymują się i nadal występują pozostałości po okresie kryzysu oraz niedociągnięcia strukturalne, które należy wyeliminować, aby uniknąć ryzyka długoterminowego;
36. podkreśla fakt, że wszystkie państwa członkowskie mają obowiązek przestrzegania paktu stabilności i wzrostu z pełnym poszanowaniem istniejących w nim klauzul elastyczności; w związku z tym wskazuje również na znaczenie Traktatu o stabilności, koordynacji i zarządzaniu w unii gospodarczej i walutowej i wzywa Komisję do przedłożenia kompleksowej oceny doświadczeń w jego wdrażaniu, co będzie podstawą do podjęcia niezbędnych kroków zgodnie z TUE i TFUE w celu włączenia postanowień tego traktatu do ram prawnych UE;
37. odnotowuje, że choć sześć państw członkowskich nadal jest objętych procedurą nadmiernego deficytu, to następuje spadek przeciętnego poziomu deficytu budżetowego, który zgodnie z oczekiwaniami miał wynieść poniżej 2 % w 2016 r. i dalej spadać w kolejnych latach, oraz że oczekuje się, iż w 2017 r. jedynie dwa państwa członkowskie pozostaną objęte procedurą nadmiernego deficytu; zauważa, że w kilku przypadkach znaczny wzrost zadłużenia w niedawnej przeszłości wynikał również z dokapitalizowania banków i niskiego wzrostu gospodarczego; podkreśla, że wraz z ponownym wzrostem stóp procentowych trudności z poprawą stanu finansów publicznych mogą się zwiększyć;
38. podkreśla rolę Komisji jako strażniczki traktatów; podkreśla konieczność obiektywnej i przejrzystej oceny stosowania i egzekwowania wspólnie uzgodnionych przepisów;
39. podkreśla z mocą, że państw członkowskich nie należy traktować w zróżnicowany sposób; zauważa, że jedynie polityka budżetowa, która szanuje prawo Unii i nim się kieruje, doprowadzi do wiarygodności i wzajemnego zaufania między państwami członkowskimi i będzie stanowić podstawę ukończenia budowy UGW i zaufania rynków finansowych;
40. zachęca Komisję i Radę do jak największej szczegółowości w zaleceniach budżetowych w ramach części prewencyjnej i naprawczej paktu stabilności i wzrostu w celu zwiększenia przejrzystości i wykonalności tych zaleceń; podkreśla potrzebę włączenia do tych zaleceń w ramach części prewencyjnej zarówno terminu osiągnięcia krajowego średniookresowego celu budżetowego, jak i poziomu korekty budżetowej koniecznej do jego osiągnięcia lub utrzymania;
41. uważa, że zakłóceniom równowagi makroekonomicznej w państwach członkowskich należy przeciwdziałać zgodnie z procedurą dotyczącą zakłóceń równowagi makroekonomicznej, podejmując działania z udziałem wszystkich państw członkowskich i wykorzystując odpowiednie reformy i inwestycje; podkreśla, że każde państwo członkowskie musi wywiązać się ze swoich obowiązków w tym kontekście; zauważa, że wysokie nadwyżki na rachunku obrotów bieżących oznaczają możliwość zwiększenia popytu wewnętrznego; zwraca uwagę, że wysoki poziom zadłużenia sektorów publicznego i prywatnego stanowi istotny słaby punkt, a odpowiedzialna polityka budżetowa i wyższy wzrost są konieczne, by szybciej zmniejszać to zadłużenie;
42. zauważa, że choć w ostatnich latach stan finansów publicznych poprawił się, to na podstawie oceny projektów planów budżetowych na 2017 r. uznano, że osiem państw członkowskich jest zagrożonych nieprzestrzeganiem przepisów; uważa, że uzgodnione ścieżki korekty budżetowej muszą być przestrzegane;
43. z zadowoleniem przyjmuje obniżenie średnich deficytów publicznych i zadłużenia, jednak zgadza się co do tego, że zbiorczy obraz skrywa znaczące rozbieżności pomiędzy poszczególnymi państwami członkowskimi; podkreśla, że zbiorczy obraz należy zawsze postrzegać w powiązaniu z analizą poszczególnych budżetów oraz zwraca uwagę na konieczność racjonalnej polityki budżetowej z uwagi na przewidywany wzrost stóp procentowych; uważa, że konieczne jest osiągnięcie pozytywnej konwergencji, w szczególności między państwami członkowskimi strefy euro;

Kurs polityki budżetowej dla strefy euro

44. zauważa, że według prognozy gospodarczej Komisji z jesieni 2016 r. kurs polityki budżetowej w strefie euro przesunął się w 2015 r. z kursu restrykcyjnego w kierunku kursu neutralnego i oczekuje się, że w okresie prognozowania będzie lekko ekspansywny; zauważa ponadto, że Komisja uznała, iż pełna realizacja wymogów budżetowych zawartych w zaleceniach Rady dla poszczególnych krajów doprowadziłaby łącznie do umiarkowanie restrykcyjnego kursu polityki budżetowej dla strefy euro jako całości w 2017 i 2018 r. oraz odnotowuje, że Komisja apeluje o pozytywny ekspansywny kurs polityki budżetowej, choć dostrzega wiążące się z nim ograniczenia ekonomiczne i prawne;
45. uznaje komunikat Komisji w sprawie pozytywnego kursu polityki budżetowej za ważne wydarzenie; z aprobatą przyjmuje, że celem komunikatu jest przyczynienie się do lepszej koordynacji polityki gospodarczej w strefie euro i zwrócenie uwagi na możliwości budżetowych środków stymulacyjnych w państwach członkowskich, które mogą je zastosować; podkreśla, że wymogi fiskalne są oparte na wspólnie uzgodnionych zasadach fiskalnych; przypomina, że państwa członkowskie są zobowiązane przestrzegać paktu stabilności i wzrostu, niezależnie od zbiorczych zaleceń;

Środa, 15 lutego 2017 r.

zauważa, że istnieją rozbieżne poglądy dotyczące potencjału i docelowego poziomu – w ujęciu zbiorczym – kursu polityki budżetowej; z zadowoleniem przyjmuje prace prowadzone w tym zakresie przez niezależną Europejską Radę Budżetową;

46. jest zdania, że udoskonalenie struktury budżetów publicznych jest jednym z kluczowych czynników pozwalających zapewnić zgodność z unijnymi zasadami fiskalnymi i umożliwiającymi finansowanie niezbędnych wydatków, tworzenie buforów na nieprzewidziane potrzeby i inwestycje pobudzające wzrost gospodarczy, a ponadto finansowanie wydatków mniej istotnych, a także przyczyniających się do bardziej efektywnego i odpowiedzialnego wykorzystania środków publicznych; przypomina, że decyzja o strukturze budżetów krajowych zapada na szczeblu krajowym, z uwzględnieniem zaleceń dla poszczególnych krajów;

47. odnotowuje, że na temat budżetu unijnego regularnie prowadzona jest debata dotycząca inteligentnej alokacji wydatków publicznych i priorytetów politycznych, a taka krytyczna ocena jest też niezbędna w odniesieniu do budżetów krajowych, aby poprawić jakość budżetów publicznych w perspektywie średnio- i długoterminowej oraz unikać liniowych cięć budżetowych;

48. z zadowoleniem przyjmuje trwający przegląd wydatków publicznych i zachęca państwa członkowskie do krytycznej oceny jakości i struktury ich budżetów; popiera wysiłki zmierzające do poprawy jakości i efektywności wydatków publicznych, w tym w wyniku przesunięcia nieproduktywnych wydatków na inwestycje pobudzające wzrost gospodarczy;

49. uważa, że budżet unijny mógłby pomóc zmniejszyć presję na budżety krajowe przez pobór środków własnych zamiast nadmiernego polegania na wkładach krajowych;

50. z zadowoleniem przyjmuje dyskusje tematyczne i normy dotyczące najlepszych praktyk, takie jak te w sprawie przeglądów wydatków, przyjęte przez Eurogrupę w trakcie cyklu europejskiego semestru w 2016 r.; zwraca się do Komisji i Eurogrupy, aby uczyniły je skuteczniejszymi i bardziej przejrzystymi;

51. zwraca się do Komisji i Rady o formułowanie zleceń dla poszczególnych krajów w sposób umożliwiający pomiar postępów, w szczególności w przypadkach, gdy zalecenia polityczne stale dotyczą tych samych obszarów polityki lub gdy charakter reform wymaga wdrożenia wykraczającego poza jeden cykl europejskiego semestru;

Koordinacja krajowych polityk i rozliczalność demokratyczna

52. podkreśla, jak ważne jest, by parlamenty narodowe debatowały nad sprawozdaniami krajowymi, zaleceniami dla poszczególnych krajów, krajowymi programami reform i programami stabilności oraz realizowały je w większym wymiarze niż do tej pory;

53. uważa, że lepsze wdrażanie zaleceń dla poszczególnych krajów wymaga jasno sformułowanych priorytetów na poziomie europejskim oraz prawdziwej debaty publicznej na poziomie krajowym, regionalnym i lokalnym, co doprowadzi do większej samoodpowiedzialności; wzywa państwa członkowskie, aby z uwagi na wyzwania i skutki odczuwane w państwach członkowskich również na poziomie niższym niż krajowy angażowały w ustrukturyzowany sposób władze lokalne i regionalne w celu usprawnienia realizacji zaleceń dla poszczególnych krajów;

54. wzywa Komisję do rozpoczęcia negocjacji dotyczących porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie zarządzania gospodarczego; utrzymuje, że to porozumienie międzyinstytucjonalne powinno zapewniać – w ramach traktatów – taką strukturę europejskiego semestru, która umożliwiałaby merytoryczną i regularną kontrolę parlamentarną tego procesu, w szczególności jeśli chodzi o priorytety rocznej analizy wzrostu gospodarczego i zalecenia dla strefy euro;

Sektorowy wkład do rocznej analizy wzrostu gospodarczego na 2017 r.

Budżety

55. uważa, że budżet UE może wносить wartość dodaną do inwestycji i reform strukturalnych w państwach członkowskich, jeżeli zastosowana zostanie większa synergia między dotychczasowymi instrumentami oraz nastąpi powiązanie z budżetami państw członkowskich; w związku z tym uważa, że roczna analiza wzrostu gospodarczego, jako ważny dokument polityczny zawierający podstawy krajowych programów reform, zalecenia dla poszczególnych krajów i plany wdrożenia, powinna służyć państwom członkowskim za przewodnik podczas przygotowywania budżetów krajowych, tak aby wprowadzać wspólne rozwiązania widoczne w budżetach krajowych i powiązane z budżetem UE;

Środa, 15 lutego 2017 r.

56. przypomina, że najwyższym priorytetem wszystkich państw członkowskich powinna być poprawa systemów poboru VAT i należności celnych; z zadowoleniem przyjmuje wniosek Komisji w sprawie ustalenia unijnej czarnej listy rajów podatkowych, która powinna być egzekwowana za pomocą sankcji karnych w celu poradzenia sobie z przedsiębiorstwami wielonarodowymi, które uchylają się od opodatkowania;

Środowisko, zdrowie publiczne i bezpieczeństwo żywności

57. podkreśla, że lepsze i bardziej efektywne wykorzystanie zasobów, zmniejszenie zależności od zagranicznych dostaw energii oraz wprowadzenie zrównoważonej produkcji, oparte na lepszych wymaganiach projektowych dla produktów i bardziej zrównoważonych modelach konsumpcji oznaczają wspieranie przedsiębiorczości i tworzenia miejsc pracy, efektywną realizację unijnych i międzynarodowych celów w zakresie środowiska i dywersyfikację źródeł dochodów, w kontekście odpowiedzialności fiskalnej i konkurencyjności gospodarczej; uważa, że europejski semestr powinien również obejmować sprawozdania w sprawie efektywności energetycznej oraz połączeń międzysystemowych, sporządzane w oparciu o cele ustanowione na szczeblu UE;

o

o o

58. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji, rządów państw członkowskich, parlamentom narodowym oraz Europejskiemu Bankowi Centralnemu.
